

За югоизточна България при наследниците на Крумъ до Бориса много малко се знае. При Борисъ, както се каза по-горѣ, областта Загора отъ Деветлусъ до Сливенъ изрично се потвърждава отъ Ц-дъ като българско владѣние (864 г.). Най-важнитѣ събития прѣзъ негово врѣме сж приемането на християнството и изобретяването на славянската писменность.

Съ зацаруването на Симеона (888—927) българскитѣ граници достигатъ прѣдѣли, каквито надминаваха даже и при Асѣна II, и които вече не се повториха. Той подкача войнитѣ съ Византия съ характерния за врѣмето си митнически конфликтъ¹⁾. Симеонъ потегля срѣщу Византия и разбива Леона въ Тракия, което дава поводъ на послѣдния да повика Маджаритѣ срѣщу българитѣ²⁾. Симеонъ слѣдъ побѣди надъ Маджаритѣ, потегля отново за Ц-дъ и разбива византийцитѣ при Булгарофигонъ (днесъ Баба-Ески, между Хавса и Луле-Бургасъ). Вече слѣдъ 914 г. той подчинява Одринско, Драчско и Солунско и се прославя съ редица побѣди при Анхиало (917 г.), съ вземането Одринъ (919 г.) и съ походи прѣзъ юго-източна България до самия Ц-дъ, ежегодно отъ 921 до 924 г. Че южна България и прѣзъ Симеоновия наследникъ Петра е била въ българскитѣ владѣния се види и отъ отличния трудъ на Шлумбергеръ³⁾. Руситѣ, повикани отъ Никифора Фока, още когато той нахълтва въ Тракия за да вземе пограничнитѣ български градове (966 г.), отъ начало като съюзници, слѣдъ редъ авантюри подъ Святослава отъ 967 г. въ сѣверна България, навлизатъ въ 970 г. прѣзъ Балканскитѣ дефилета въ южна България и съ смѣсена армия обсаждатъ Одринъ⁴⁾. Бъл-

1) Поради прѣнисане на българския пазаръ отъ Месемврия и Ц-дъ въ Солунъ, прѣдоставенъ на двама гърци протежирани въ Ц-дъ отъ дворцовия робъ Музикъ (889).

2) Отъ това врѣме, българитѣ, край маджаритѣ, се срѣщатъ съ още единъ тюркски клонъ — печенегитѣ. Обаче маджаритѣ пръвъ пжтъ въ Тракия, и то като грабителите, се явяватъ въ 934 г. (Априлъ).

3) Schlumberger, *Un Emp. byz.*, Paris, 1890, p. 326—328, и въобще за бълг. граници ib. 327—333.

4) Тѣ сж минали вѣроятно прѣзъ Чалж-Кавашкия проходъ. Отъ по-раншнитѣ имъ нашествия по море, важно е това прѣзъ 941 г. въ което, разбити при Витинийскитѣ брѣгове, часть отъ тѣхъ се